

Hüseyin Atlansoy

İNTİHAR İLÂCI

HECE
şir

4. BASKI

Hüseyin Atlansoy: 17 Nisan 1962'de Eskişehir/Mihalıççık'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Eskişehir'de tamamladı. Bir süre Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümüne devam etti. İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü mezunu. Kırıkkale Üniversitesinde yüksek lisansını bitirdi. Şiir Kitapları; *İntihar İlâcı* (1985), *Balkon Çıkmazında Efendilik Tarihi* (1987), *Şehir Konuşmaları* (1990), *Kaçak Yolcu* (1998), *Karşılama Töreni* (2005); *Su Burcu* (Toplu Şiirler, 2005); *Yarın Bekleyebilir* (2011), *Gösteri Uçuşu* (2013), *Karşılama Töreni* (2014).

İNTİHAR İLÂCI

HÜSEYİN ATLANOY

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 326

Şiir

©Hece Yayınları

Birinci ve İkinci Basım: Bürde Yayınları, 1985, 1991

Üçüncü Basım: Kaknüs Yayınları, 1998

Hece Yayınları Birinci Basım: 2005 (Su Burcu'nun içinde)

İkinci Basım: Ekim 2014

Üçüncü Basım: Ocak 2016 (Yüzümdeki Eşik içinde)

Dördüncü Basım: Ağustos 2019

Kapak Tasarımı

www.sarakusta.com.tr

Teknik Hazırlık

www.hece.com.tr

ISBN: 978-605-9954-57-0

Baskı

www.dumat.com.tr

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.

Konur Sokak No: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara

T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14

e-posta: hece@hece.com.tr

Sertifika No: 17672

İÇİNDEKİLER

'Batıda Kan Var' /	7
İlmühaber /	9
Metropol İnsanları /	10
Metropol –İten Şarkı /	11
Yolculuk /	14
Rutubet /	16
Yağmurlu Prenses /	22
Ha İçi Boş Ha Dolu Dışı Maun Bir Tabut /	23
Kedi Tırnağında Nar Çiçeği /	26
Yüzü Çıplak Bir Hintli Kadın /	29
İntihar İlâcı /	33
Çirkin Gece Kuşu /	42
Deli Deniz Gömleği Seni İstanbul Giymeyeceğim /	47

‘BATIDA KAN VAR’

Sabret gönlüm fırtınaya vakit var
Biz her çağda kızıl derili
Biz her yerde hep yerdeyiz
Toprağa mahkûm edildi gözlerimiz
Kaybolunur dahi ekin göğürmez hırıltılı sesimiz

Bir fırtına bekledik başlangıcımız olsun
Derimiz mevsimlerle akan oluk oluk kan
İlkbahar gelsin ısınsın ellerimizde
Sonbaharda sıcaklığını yansıtarak essin rüzgâr
Ergen dalgalanmalarımızda vursun yüzümüzü hayat
Heyhat! Kış geldi kirpi kesildi saçlarımız karanlığa
Hani dedik hani ya bir yaz günü güneş
Söz verdik!

-Kimsiniz

Biz bir kaplan gibi masum
tırnaklarını kemirmiş kabullenmiş
kızılderili

-Vahşi

ölüm ateş ve kül haliyle acımasız
cihangir ve kocaman
öğrendik vahşiliğimizi kitaplardan

İLMÜHABER

Üstünüze zehirli bir kara aniden
Karartan bir yağmur, zemberek
Sorumlusu biziz

Kızların kulakmemelerindeki çiçekler göğmez
Yakalarınızdaki tomurcuklar göğe ermez elbette
Bunları öğrenin ve öğrenin ölümünüzü mezartaşlarından

Kızaran gül, tomurcuklanan çiçek
Merhaba diyen bahar bizim
Kalan küflü bakışlarınız

METROPOL İNSANLARI

Siz

sürekli nisan yağmurlarıyla hatırlanan
kuşların kanatlarındaki beyazlığa ilk adım
Siz geç kalınmış bir dönemin çocukları
yağmurda bile ıslanmayan mahmur dünyalılar

Siz

hatırlar sürekli eski güzel güneşleri
sararmış hallerinizle iğreti gülümsersiniz
Nedense öfkelenirsiniz denizlere
unutulunca yağmur takma dişler ve şemsiye

Siz

bilirsiniz gökyüzünün gölgesi mavisini
denizin toprağın ve anıların depremini
Yağmuru farketmezsiniz vursa da köpüğü iskeleye
ihtiyar çoğaltılan gecelerde kaybolursunuz sessizce

/Denizin üstünde yağmurun yükselen müziği
kanat sesleri ve sis/

METROPOL –İTEN ŞARKI

İnsanlar hep içtenlik aparıyorlar merhamet torbalarından
Anladım, azıkları kalmamış aşklara
Sürekli bir maskeli balo, neon ışıkları, gülücükler
Epriyor gözlerim çiçeklerden geçilmiyor

– Kırmızı, pembe beyaz ne güzel

Ohoo onlar bando dinlemek arzusuyla
medeniyet için hızla ve şeritli alanlarda
müziksever kesiliyor.

Benim Kristof Kolomb gezginciliğimse boşuna, biliyorum
değil yanlışlıkla Hindistanı bulmak Hindistan yerine
göremeyeceğimi bir masum balina ve köpüklü bir
yorgun gezginciliğimde
gülümseme

/Hem Macellan gibi boyumuzun ölçüsünü almak da var
Uzakdoğuda

Ya da
Trafığın hayat hakkı tanımayacağı bir yeni Evliya Çelebi
olmakta/

I/ Sanılar

Şimdiye kadar bir göz yanılgısı sandığım aşk
Anladım bir kalubelâ yansıması –don juanlara inat–

Bak çocukların ağzına havadan ilişivermiş gülümseme
bir orkide sevecenliğinden habersiz
umacılara deprem bana mutluluk veriyor.

İşte bu mutluluğun üstüne geliyor köpekler
Kabullerini taşıyan sert gözlerle;
Tınmayan yürüyüşlere, korkak gülüşlere, metropol
yüzlere

–İçten ve ne yüzsüz bu çocuklar–

/Vapur kaçta –6.45–Ne yapmalıyız
Yarım saat varsa yavaş, yakınsa koşalım
Beyler. Kendimizi bu kente saat adayalım./

Tüm bunlardan uzak ve aykırı
köpek havlamalarından kirlenmeyen duru denizde
Martıların açgözlülüğüne alışmış
Uyuyan gizli denizanalarına benzeyen aşk

II/ Yılbaşı

Aralığın bu son günü dehşet doğulu bir ayaz
Sahte ayın insanların yüzünü kesiyor.
Hayır! Kan akıyor. Ama İstanbul aynı İstanbul
Metafizik mi? Bir saat camında kırılırken hayat
Bir başka sisle doğuyoruz/ Ürperen kahkaha kadın
–ki tüm sırlarından soyuklanmış
aynalarda seçilmeyen yüzüyle kadın.
ve öğrencilere ters gerçeklere mola vermiş
KADIN ERKEK ve ERGEN
denizlere aykırı ve gökyüzüne yanlış
bir müziği yaşıyorlar: Metropol şarkısını–

YOLCULUK

Neden

Eskimoların kardan evlerine konuk

Yağmur yağdıran büyücüler girmiyor.

Yılanlar iskeletlerini yemekte elmaların

Dünya yolculuğunda insan.

Kaburga kemiklerine karışan yılan tıslamaları

Ve güneş ve çöl.

İlk durağımız Afrika.

I/ İzdüşüm

erken gelen oturur bayım
Yağmur gökyüzünde iken hangi lâlelide ineceksiniz.

Evet! Biz kaldırım tutkunuyuz
Yollardan siyah saçlar ağarken
Veya kararken toprağı alnı karlı adamlar
İğreti gülücüklere teşekkür ederiz.

Ya da

Hani nasıl derler
Meydanlarda şapkalanmış atlar dolaşırken
Şaşırıp beyinlerini ihtiyarlar midelerine kurşun sıkar.
Ve biz omuzlarımıza yükleyip saçlarımızı
Ölüm iklimine kar gibi düşeriz.

Ve kedi gözleri
Karanlıkta karlar gülüşümüzü
İnanın.